

EN RECORD DE LLUÍS LÓPEZ

En Lluís López va arribar a Olot a començaments dels setanta. Havia nascut el 4 de gener de 1951 a Campos del Río, Múrcia. A l'Institut Montsacopa, va ser professor d'Educació Física del curs 1971-72 al 1974-75 i del curs 1984-85 al 2003-04.

A més de la seva activitat docent, durant molts anys va potenciar la pràctica de l'esport en horari extraescolar (en els inicis, fent mans i mànigues per tal de suplir l'escassetat de mitjans de l'època). Així, en el seu moment, en Lluís va introduir i va impulsar el volei a Olot, un esport relativament novedós llavors.

Aquest és el terreny on millor es movia en Lluís, a peu d'obra –podríem dir. Però quan les circumstàncies ho van demanar, no va defugir implicar-se en càrrecs de direcció. El curs 1988-89 li «va tocar» ser director. No era la il·lusió de la seva vida precisament, però s'hi va dedicar amb molta responsabilitat i abnegació; com també ho va fer els cursos 1990-91 i 1991-92, quan va ser

TARDORA OLOT

Mentre la llum captura els signes amb pols diversa de tons de saur, arriba l'hora de la pau distinta, de l'esguard sens nafra, dels ressons volguts.

Tardor silenciosa, tardor d'orfebre; com llamp sens cura que fereix Olot!

Càndid Sempere

cap d'estudis amb el seu amic Juli Clavijo de director.

Ara fa quatre anys, a l'Institut Montsacopa, celebràvem el 40è aniversari del centre actual. I parlàvem de l'«esperit del Montsacopa». No hi ha dubte que en Lluís va ser un dels forjadors d'aquest esperit. En Lluís s'estimava l'institut i la seva gent. I sempre va estar disposat a ajudar, a sumar, a donar més... Durant vint-i-quatre cursos, en Lluís va ser professor del Montsacopa. I podem estar segurs que n'haurien sigut molts més, si no hagués estat per la malaltia que el va obligar a jubilar-se abans d'hora, ara fa deu anys. L'institut, de totes maneres, va continuar essent casa seva. Les seves visites eren contínues. Quan no el teníem al centre, rebíem les seves postals des de llocs remots on era de viatge. I gairebé fins al final, força afeblit, ens visitava.

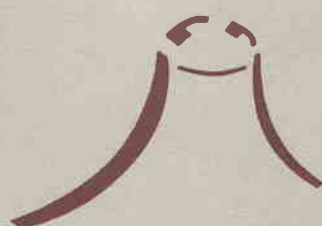
Lluís, els que hem compartit amb tu tots aquests anys a l'institut, et trobarem molt a faltar.

INSTITUT MONTSACOPA

Av. Joan de Cabriol s/n
Tel. 972 26 70 00 / Fax. 972 27 10 27
iesmontsacopa@xtec.cat
www.xtec.cat/iesmontsacopa

Horari de secretaria:
de dilluns a dijous de 8.15 a 17.00
divendres de 8.15 a 15.00

AMPA
INSTITUT
MONTSACOPA

PROGRAMA HOMESTAY

A finals del curs passat, del 18 al 21 de juny, en el marc del programa Homestay, 35 alumnes i 3 professors de diversos instituts de Carolina del Nord i Georgia (Estats Units) van ser acollits en famílies d'alumnes del nostre centre. Aquests joves nord-americans realitzaven un viatge per Europa, fent estada a llocs com Madrid, la costa francesa o Itàlia.

Durant els tres dies que van passar a Olot van participar en algunes classes. A les tardes, algunes famílies van fer activitats lúdiques (platja, piscina, hípica...) i també van visitar Besalú, Banyoles i Girona amb ells. El darrer dia es va fer un sopar de germanor i comiat.

ESTADA A CORK

La setmana del 22 al 28 de juny, alumnes de 2n i 3r d'ESO vam fer una estada a Cork (Irlanda) per practicar anglès i conèixer una altra cultura. Vam sortir d'Olot a les 6 del matí i, tots molt nerviosos i emocionats, vam agafar el bus cap a l'aeroport de Barcelona. Un cop a Irlanda, ens vam distribuir de dos en dos amb les famílies corresponents i vam passar el primer dia amb ells. L'endemà al matí ens vam trobar tots els alumnes a la parada del bus per anar al «Cork English College» i, durant el trajecte, vam comentar les primeres experiències viscudes amb les famílies.

Cada matí fèiem tres hores de classe. A les tardes, realitzàvem activitats culturals entretingudes. El dilluns, ens van ensenyar una mica la ciutat i els seus llocs més característics i, al vespre, vam anar a veure una foguera de sant Joan (allà també se celebra). La segona visita va ser a l'antiga presó de Cork, on ens van explicar històries esgarrifoses dels presos. El dimecres vam anar a un parc a fer jocs. L'endemà, vam anar a Charles Fort, una fortalesa situada al Parc Natural de Kinsale, on hi havia unes vistes increïbles. La darrera visita va ser a la Galeria d'Art de Cork; després vam anar a una bolera. L'últim dia, vam passejar per la ciutat i vam comprar records per a la família. Els professors irlandesos i les famílies que ens acollien van ser molt atents i amables.

Aquesta experiència ens va agradar molt a tots i ens va servir per conèixer una cultura diferent a la nostra –altres menjars i costums– i, alhora, millorar el nostre anglès. Va ser una experiència inoblidable que tots voldríem repetir.

Carlota Puigvert, 4t ESO C

FESTES DE CLOENDA DE BATXILLERAT I CICLES FORMATIUS

El 18 de juny va tenir lloc la festa de cloenda de la promoció 2012-14 de Batxillerat de l'Institut Montsacopa. La festa es va celebrar al gimnàs del centre i va tenir com a convidat Emili Bassols, biòleg i tècnic del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa, que va ser alumne del Montsacopa de 1979 a 1983.

L'acte també va comptar amb la presència de la regidora d'ensenyament de l'ajuntament, Núria Fité, que va adreçar als alumnes unes paraules de felicitació i ànim.

Els alumnes van rebre de mans de les seves tutores un record del seu pas pel centre dissenyat pel professor Vicenç Masdemont i amb un poema de la professora i poeta Rosa Torrent.

L'endemà dia 19, també al gimnàs de l'institut, es va celebrar la cloenda de les promocions dels dos cicles formatius que s'imparteixen al Montsacopa: el Cicle de grau superior d'Educació Infantil i el Cicle de grau mitjà d'Atenció Sociosanitària. El convidat de l'acte va ser Jordi Feu, sociòleg i professor de la Universitat de Girona, que va ser alumne de

l'institut de 1983 a 1987. Les tutores van lliurar als alumnes un record ideat també pel professor Vicenç Masdemont.

En les dues festes de cloenda els mateixos alumnes van ser els presentadors i van protagonitzar diverses intervencions musicals. Per la seva banda, la directora del centre, Teresa Danés, va felicitar els alumnes per haver assolit un important objectiu i els va animar i desitjar molta sort en el futur.

FESTA DE LA CASTANYADA

El dijous 30 d'octubre es va celebrar la festa de la castanyada. Al matí, els alumnes de 1r d'ESO van gaudir a l'Estadi d'atletisme, els de 2n van anar a Batet i els de 3r a la vall de Bianya. Després de dinar, els alumnes van tornar al centre i es va fer la castanyada, organitzada pels alumnes de 4t d'ESO.

↳ A la tarda, els grups de cicles formatius també van celebrar conjuntament la castanyada amb concurs de pastissos i de paneres de tardor destinades a diferents col·lectius.

ELS CICLES FORMATIUS, AMB LA MARATÓ DE TV3

Des de fa tres anys, un grup d'alumnes i professores dels dos cicles formatius porten a terme voluntàriament tota una sèrie d'activitats per tal de recollir diners per a la Marató de TV3. La tarda del dissabte 13 de desembre, a la plaça Rector Ferrer, hi va haver tallers infantils (manualitats de Nadal, contes, ponis, coreografies...) i, per a les famílies, mesura de les constants vitals. La recaptació va ser de 720 euros.

EL 3r ESO C, VENCEDOR AL PICALLETRES

Albert Pradas, Marc Ramos i Mireia Reverter, l'equip d'alumnes que representava el 3r d'ESO C del nostre centre, van ser els guanyadors del concurs Picalletres a nivell de la Garrotxa. El Picalletres és un concurs lingüístic amb diferents proves: dir embarbussaments, detectar barbarismes, lletrejar paraules... Els tres guanyadors van rebre un lot de regals. La fase final a nivell de Catalunya, que és individual, està previst que es faci el 4 de juny a Barcelona.

L'INSTITUT PARTICIPA A LLUÈRNIA

L'Institut Montsacopa va participar a Lluèrnia –el Festival del Foc i de la Llum–, que es va celebrar a Olot el passat 8 de novembre. Alumnes de les optatives de 4t d'ESO d'Educació Visual i Plàstica hi van presentar dos projectes: «La construcció del paisatge» (a partir del treball fet sobre el pintor Josep Berga i Boix) i «Roselles».

ELECCIONS AL CONSELL ESCOLAR

El passat 25 de novembre es van realitzar les eleccions per a renovar els representants al Consell Escolar. Pel que fa al sector pares, van ser elegits M. Carme Busquets Sala i Pere Agustí Quer Solà. Com a representants dels alumnes, entren al consell Jordi Aumatell Mas i Cèlia Morera Aumatell. Pel que fa al sector professors, van ser elegits M. Àngels Alsina Valeri, Núria Santana Jurado, Càndid Sempere Martínez i Mariona Masdemont Punset.

FINALITZACIÓ DEL PLA D'AUTONOMIA DE CENTRE

El curs 2009-10, el nostre centre va començar a elaborar el Pla d'Autonomia de Centre (PAC), destinat a millorar els resultats acadèmics i fomentar la cohesió social. Al llarg de cinc cursos, el PAC ha comportat una diagnosi del centre i el plantejament d'una sèrie d'objectius concrets amb les estratègies pertinents per assolir-los. Ara, s'ha tancat el pla amb una enquesta a professors, alumnes i famílies per tal de fer-ne l'avaluació global diagnòstica. Comparada amb la que es va fer a l'inici del PAC, la valoració dels resultats és ben positiva.

És la Carla Brosa i fa 2n de Batxillerat. Practica l'equitació i ja competeix a nivell internacional.

D'on et ve l'afició a l'equitació?

Ja de ben petita els cavalls em cridaven molt l'atenció. Als cinc anys els meus pares em van apuntar a un casal d'estiu d'hípica. No tinc massa records d'aquell estiu, però a partir d'aquell moment no he deixat mai de fer equitació. Al cap d'un any, els meus pares em van comprar el meu primer cavall, amb el que vaig aprendre la base de l'equitació. Quan tenia vuit anys va arribar a Olot l'Èric Masó, que ha estat el meu professor fins ara. Ell em va iniciar en el món del salt d'obstacles, la disciplina que practico actualment. Els meus pares, en veure que cada cop agafava més afició, de seguida em van comprar un poni per realitzar aquesta modalitat i vaig començar a competir per la província de Girona. Vaig tenir el poni fins els quinze anys (em tocava canviar de categoria i no podia continuar amb ponis). L'Èric, el meu pare i jo vam viatjar a Alemanya per buscar el que ara és el meu cavall principal. Es diu Prince Charming, i amb ell vaig competir per tot Espanya. Aquest any he començat a participar en competicions internacionals. Des de fa un any, tinc un segon cavall per fer salt d'obstacles, Quira, amb el qual també concuro.

Quan temps practiques a la setmana?

L'equitació és un esport que, a nivell de competició, requereix molt de sacrifici. No hem d'oblidar mai que els cavalls són animals i necessiten un treball gairebé diari. Actualment, estic entrenant a Serinyà, a la finca d'un genet d'alt nivell. Durant la setmana entreno 4 o 5 dies. Quan tinc exàmens, no hi puc anar tants dies.

Què ens pots dir del teus cavalls?

La veritat és que no em puc queixar de cap dels meus dos cavalls. Tinc molta sort de poder comptar amb ells. Em sento afortunada de poder practicar aquesta disciplina. Ells són gran part del meu dia a dia i em donen molta felicitat. El cavall és un animal atent, agradable i generós; tot el que tu fas per ell, t'ho agraeix. És important que, quan practiques equitació, t'oblidis de tots els problemes que t'envolten: el cavall és un animal molt sensible i de seguida nota el teu neguit o nerviosisme.

Com és la competició?

La competició de salt d'obstacles és molt dura. És una disciplina que requereix esforç i moltes hores d'entrenament. És molt important que genet i cavall s'entenguin; el cavall ha de fer allò que el genet li demana. Les proves de salt d'obstacles consisteixen a realitzar un recorregut amb diferents salts; cavall i genet han d'aconseguir superar els obstacles. Cada cop que el cavall fa caure una barra, et penalitzen amb 4 punts; guanya el genet que fa el recorregut més ràpid i sense fer caure cap barra.

Penses continuar fent equitació en el futur?

Una de les coses que tinc més clares és que mai deixaré de practicar equitació. Combinar els estudis amb l'equitació exigeix molt de sacrifici. L'entrenament et pren moltes hores i no tens altre remei que estudiar a la nit, quan arribes a casa. Fins ara no tenia massa problema per anar a entrenar; ara que ho faig a Serinyà, representa més hores. El que més em preocupa és què faré quan acabi el batxillerat i hagi d'anar a la universitat. Espero poder portar els meus cavalls allà on vagi a estudiar, i sobretot que continuï essent compatible amb els meus estudis com fins ara.

Jaume Vallcorba

Poeta, filòleg i editor (Tarragona, 1949 - Barcelona, 2014)

Si he aceptado el peligroso honor de darles esta conferencia [...], se debe a que, [...], después de más de treinta años de experiencia y con algún centenar de títulos en mi haber como editor, no sólo siento un intenso amor por los libros, sino que aún hoy me siguen estimulando. Este amor a los libros me ha acompañado a lo largo de toda mi vida, desde que leía en la cama,

a escondidas de mi madre y en época muy temprana, *La Isla del Tesoro*, *El Mercader de Venecia*, o *Cuore*, de Edmundo de Amicis. Y, aunque nunca creí estrictamente en la verdad literal de las historias que allí se contaban, azucé momentos de angustia escuchando sin aliento cómo la pata de palo del Capitán John Silver golpeaba el parquet de mi casa en el silencio de la noche. Y me emocionaba con la valentía y el coraje de Marco en su viaje en solitario a Sudamérica. Y descubría que los puros de alga del Capitán Nemo tenían tanta nicotina como los de la Habana. De hecho, me acuerdo aún de ellos cuando enciendo uno de mis puros a día de hoy, preguntándome cómo serían aquéllos. He aprendido mucho de los libros, ciertamente, pero, no los estimo por lo que he aprendido, que es muchísimo, sino por encima de todo por cómo me han acompañado a lo largo de los años, configurándose y, quisiera pensar, que afinándose. La biblioteca en la que ahora mismo escribo el texto que les estoy leyendo contiene algunos libros que ya estaban allí cuando tenía once años, en ediciones algo manoseadas, y otros que llenaron tardes de verano de hace treinta años. Se ven enriquecidos por algunas manchas de café, de vino, o de ceniza de tabaco. Me gustan estas manchas, como me gusta encontrar una carta de un amigo de hace tiempo o un recuerdo feliz. También contienen algunas notas a lápiz, siempre a lápiz, en las que manifiesto estupor, o entusiasmo, rechazo o aplauso o fervor por lo que acabo de leer. Me reencuentro y dialogo conmigo cuando tenía muchos menos años, con resultado irregular. A fuerza de recorrerlos, algunos de los poemas que contienen han quedado grabados en mi memoria sin haberlo pretendido, y aparecen de manera gozosa cuando menos se les espera. Se han adherido a mí como se adhiere el sol a la piel, cambiando su tonalidad. La diferencia con el tinte de la piel es que esta tonalidad no desaparece con los fríos del invierno. Al contrario: los atempera y los conjura. Como la música, son capaces de envolver un estado de confort que sería difícil conseguir sin su concurso. [...] Estoy convencido de que un libro es capaz de modificar a su lector por el simple hecho de haberlo leído; que puede cambiar, en el lector, algo importante, de manera que se podría decir que no es la misma persona antes que después de haberlo leído. Porque leer es dialogar, es «escuchar con los ojos a los muertos y tener conversación con los difuntos», como decía Quevedo siguiendo un viejo y noble lugar común.

Fragment del discurs que Jaume Vallcorba va fer per a la clausura del Màster de Edició de la UPF.